

sig justitsministerens oplysning om, at lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 1, om adgangen til at undlade varsling ikke skal fortolkes indskrænkende i forhold til sin ordlyd, og at det i betydeligt omfang vil være overladt til den pågældende kontrolmyndigheds skøn at vurdere, om betingelserne for at undlade varsling er opfyldt.

Udvalget lægger samtidig vægt på, at bl.a. den særlige bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 79 – hvorefter der ikke i forbindelse med tilsynsbesøg må gives oplysning om, at besøget foretages som følge af en klage fra f.eks. en ansat – efter lovforslaget går forud for bestemmelsen om underretning. Der vil således ikke som følge af de nye bestemmelser blive givet oplysninger til virksomhederne, som efter den nævnte bestemmelse i arbejdsmiljøloven ikke må gives.

Udvalget bemærker, at det må anses for væsentligt, at såkaldt »blandede« kontrolbesøg – dvs. kontrolbesøg, hvor betingelserne for at undlade varsling kun er opfyldt, for så vidt angår dele af besøget – i almindelighed kan gennemføres helt uden varsling. På den baggrund støtter udvalget justitsministerens ændringsforslag, der tydeliggør, at forvaltningsmyndighederne kan gennemføre et samlet tvangsindgreb uden forudgående underretning, hvis betingelserne for at undlade forudgående underretning er opfyldt for en ikke uvæsentlig del af tvangsindgrebet.

5. Udvalget er enig med justitsministeren i, at forvaltningsmyndighederne ikke bør kunne omgå retsplejelovens regler ved – med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag – at anvende kontrolbeføjelser i særlovgivningen, der ikke på samme måde som retsplejelovens regler varetager de særlige retssikkerhedsmæssige hensyn, der gør sig gældende, når en person mistænkes for at have begået et strafbart forhold.

Samtidig lægger udvalget vægt på, at forvaltningsmyndighederne med henblik på varetagelse af deres administrative tilsyns- og kontrolopgaver fortsat skal kunne gennemføre kontrolbesøg eller andre tvangsindgreb, også selv om de pågældende enkeltpersoner eller virksomheder med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse.

Udvalget finder det derfor vigtigt, at forvaltningsmyndigheder som f.eks. fødevarermyndigheder, miljømyndigheder, skattemyndigheder og Arbejdstilsynet efter lovforslaget fortsat kan

gennemføre kontrolbesøg med henblik på bl.a. udstedelse af påbud og forbud – også selv om det under kontrolbesøget står den pågældende myndighed klart, at der kan være tale om en strafbar lovovertrædelse. Lovforslaget vil således i intet tilfælde være til hinder for gennemførelsen af et kontrolbesøg, hvis det er naturligt og sagligt begrundet som led i udførelsen af en myndigheds tilsyns- og kontrolopgaver.

Udvalget lægger også vægt på, at en forvaltningsmyndighed fortsat vil være berettiget til uden særlige begrænsninger at anvende sine beføjelser efter særlovgivningen til at foretage kontrolbesøg m.v., i det omfang det må anses for nødvendigt for, at myndigheden kan vurdere, om der er tale om en sag, som bør overgives til politiet, og for, at politiet kan vurdere, om der – også ud fra ressourcemæssige hensyn – er fornødent grundlag for at iværksætte strafferetlig efterforskning.

Herudover har udvalget noteret sig, at lovforslaget ikke vil være til hinder for, at myndighederne fortsat kan gennemføre særlige kontrolkampagner m.v. – f.eks. baseret på generelle erfaringer med en bestemt branche.

Udvalget støtter justitsministerens ændringsforslag, der – ved at ordet »alene« udgår af bestemmelserne i § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2 – tydeliggør, at oplysninger, som er tilvejebragt under en myndigheds varetagelse af tilsyns- og kontrolopgaver, vil kunne anvendes ved en eventuel efterfølgende straffesag. Det vil bl.a. sige, at lovforslaget ikke er til hinder for, at forvaltningsmyndighederne overlader politiet materiale, herunder fotografiske optagelser, prøver m.v., som myndighederne har tilvejebragt i forbindelse med deres tilsyns- og kontrolvirksomhed.

6. Om den foreslåede bestemmelse om forbud mod selvinkriminering har udvalget noteret sig, at bestemmelsen bl.a. bygger på den ret til ikke at inkriminere sig selv, der følger af den europæiske menneskerettighedskonvention.

Herudover er udvalget enig i, at hensynet til at imødegå omgåelse af strafferetsplejens regler fører til, at forvaltningsmyndigheder bør være afskåret fra at anvende regler uden for strafferetsplejen om oplysningspligt over for andre end den mistænkte, hvis oplysningerne søges tilvejebragt til brug for en straffesag. Derimod vil der efter de foreslåede regler – også i tilfælde, hvor der er konkret mistanke om et strafbart forhold –